

Становище

Дисертация на тема:
ДИСЕРТАЦИЯ НА ТЕМА
Репрезентации на привързаността и образ за собственото тяло
ДОКТОРАНТ: НИКОЛАЙ МЛАДЕНОВ БОНЕВ

Актуалност и значимост на разработвания научен проблем

Предложената за становище докторска дисертация на Николай Бонев е положена в полето на психоаналитичната парадигма и клиничната практика. Изисква се доста добра професионална подготовка и ангажираност да се разработи толкова специфична и сложна за анализ тема в клиничната психология, касаеща взаимовръзката на привързаността и формирания собствен образ за тялото. Разработката на Бонев е чудесна атестация за нивото на подготовка по клинична психология и брилянтното ръководство на неговия научен ръководител професор Матанова.

Структура на дисертационния труд:

Структурно дисертационния труд отговаря на академичните изисквания по обем, логична подреденост на цел, предмет, задачи, хипотези, изследване и резултати. Дисертацията е разработена в четири основни глави, проведени са изключително сложни статистически анализи, онагледени с таблици и графики, направени са психологични анализи и интерпретации основно в психоаналитичната парадигма и клинична практика.

Обзор на дисертационния труд:

В теоретичният обзор основна тема е привързаността като отправна точка за изграждане на комуникативни умения и личен образ за собственото тяло, които остават през целия живот основа на социалното функциониране и водеща причина за много психиатрични разстройства. След представяне на класическата постановка в теорията на обектните отношения за привързаността, Бонев издига позицията, че „в развитието на привързаността между родител-дете може да бъде наблюдавана и оценявана, само когато е активирана“. На втори план, тук той обсъжда системата на защита и обгрижване от опасност, обвързана с привързаността и формираните вътрешни работни модели, които в по-късните години организират мисленето и поведението. Бонев представя собственото си разбиране за „защитното изключване“ при

детето към майката. Теоретичното изложение включва позициите на много автори, съвременните аспекти и разбиране за „мултидименсионален конструкт“. Ясно са отдиференцирани основните аспекти включващи „нагласите за телесния аз-образ - оценка (удовлетвореност от тялото) и инвестиции (психологическа значимост, която се отдава на външния вид)“. Представени са специфични аспекти на разстроена привързаност, която променя негативно телесния Аз-образ, так също и новият подход към изследване на „когнитивната еластичност“ за образа на тялото в съпоставка с модерните психоаналитични възгледи, отново с авторски допълнения.

В проведеното изследване ясно и коректно са формулирани целите, задачите и хипотезите на изследването.

Бонев си поставя сериозна цел за научното изследване: проучване на два основни психологически фактора във функционирането на индивидите – организацията на привързаността, в традициите на развитийния подход и образа на тялото. Структурирани са седем задачи и девет хипотези, значителен брой но мащабността на изследването понася това разпределение. По отношение на самото изследване са спазени са всички условия за провеждане на екзактно психологично изследване. Ясно са формулирани целта, задачите и хипотезите на проведеното изследване, подбран е адекватен психологичен инструментариум, включващ съвременни методики и получените в изследването резултати са релевантни на предварително заложените задачи, което е белег на професионализъм от страна на Бонев и неговият научен ръководител. Изводите са ясно постулирани, изведени са приноси от практико-приложен характер.

Резултати от изследването и предложенията на тази база анализ биха били полезни в работата на психолози посветени на практика в областта на клиничната психология и психотерапията.

Всичко това ми дава убеденост да считам че дисертационният труд на тема "Репрезентации на привързаността и образ за собственото тяло" е изпълнен според изискванията за придобиване на ОНС "доктор" и предлагам на Уважаемото жури да гласува на **НИКОЛАЙ МЛАДЕНОВ БОНЕВ образователна и научна степен „доктор по психология“, по научна специалност „клинична психология”**

28.11.2018 г.

Дал становище :

доц. д-р Красимир Иванов

